

fastsatte frist er udløbet, jf. forslagens § 68, stk. 1. I relation til § 68, stk. 1, skal det bemærkes, at det er fundet nødvendigt at myndighederne, som noget nyt, får mulighed for at gennemføre påbudte foranstaltninger på en "uskyldig" købers ejendom, hvilket er omfattet af § 68, stk. 1, jf. § 44, stk. 1. Endeligt er det af hensyn til akut fareafværgelse fundet nødvendigt, at miljømyndighederne fortsat har adgang til privat ejendom for at gennemføre akutte selvhjælpshandlinger, jf. forslagens § 68, stk. 2.

Endvidere har Miljø- og Energiministeriet revurderet anbefalingerne fra Jordforureningsudvalget med hensyn til spørgsmålet om retskendelse i de ovennævnte tilfælde, hvor det er fundet nødvendigt, at myndighederne har adgang til privat ejendom. Som det fremgår nedenfor har denne revurdering ført frem til en vurdering af spørgsmålet om retskendelse, der afviger fra vurderingen fra flertallet i Jordforureningsudvalget.

I overensstemmelse med lovgivningspraksis foreslås det, at adgang med henblik på at gennemføre foranstaltninger efter kapitel 2, kapitel 3, kapitel 4 og § 58, stk. 1, § 68, stk. 1, 2 og 4 samt for at føre tilsyn efter §§ 65 og 66 og tilsvarende regler udstedt i medfør af loven kan ske uden retskendelse, jf. dog lovforslagets § 57, stk. 2. I disse tilfælde gælder, at der reelt ikke er noget for domstolene at tage stilling til eller at øjemedet ville blive forspildt, hvis der først skulle indhentes retskendelse.

Desuden foreslås det i stk. 2, at der skal indhentes retskendelse ved adgang til fast ejendom, med henblik på gennemførelse af selvhjælpshandlinger efter § 68, stk. 1, bortset fra hvis der foreligger en situation, som beskrevet i § 68, stk. 2, eller adgangen til at gennemføre undersøgelsespåbud eller oprydningsspåbud er påkrævet for at forebygge, at den i § 68, stk. 2, nævnte situation opstår. I sådanne tilfælde vil retten navnlig kunne tage stilling til hvorvidt påbudsadressatens indsigelser om, at påbuddet er opfyldt, er korrekte.

En retssag om indhentelse af retskendelse vil indebære, at gennemførelse af de påbudte miljø- og sundhedsmæssige foranstaltninger udskydes. Miljømyndighederne må i hvert enkelt tilfælde konkret vurdere, om den tid, der forventes at gå, indtil spørgsmålet om retskendelse er afgjort ved domstolene, medfører, at der opstår en (fare-)situation, som nævnt i § 68, stk. 2, hvorefter foranstaltninger vil kunne iværksættes uden retskendelse, jf. forslaget til § 57, stk. 2, nr. 1.

Det er dog efter bestemmelsen ikke en betingelse for at kunne gennemføre foranstaltninger uden retskendelse, at der foreligger en konkret fare, som beskrevet i § 68, stk. 2, hvis miljømyndigheden iøvrigt

kan sandsynliggøre, at en sådan fare må forventes at indtræffe indenfor en relativ kort tidshorisont, jf. stk. 2, nr. 2.

I de tilfælde, hvor adgangen sker med henblik på at foretage undersøgelser for at forebygge en fare, vil det i sagens natur ikke altid være muligt med sikkerhed at fastslå, om faresituation ville indtræffe, hvis myndigheden ikke iværksatte foranstaltningerne. Dette må afklares ved undersøgelsen, der bl.a. skal vise koncentrationen af stoffer i jorden og disses transport til grundvandet. Det vil dog være en forudsætning for iværksættelsen af undersøgelse uden retskendelse, at der er rimelige indikationer af, at en faretruende forurening kan være sket eller vil skulle afværges. Hvor myndighedernes undersøgelser alene sker med henblik på at konstatere, om et meddelt påbud er opfyldt, vil sådanne kontrolundersøgelser kunne gennemføres efter stk. 1 uden retskendelse efter bestemmelsen i forslagens § 66 om tilsyn. Kravet om retskendelse i visse tilfælde vurderes på den baggrund ikke at give anledning til miljø- og sundhedsmæssige problemer.

Forslaget til stk. 2 er en skærpelse i forhold til den nugældende retstilstand, hvorefter myndighederne efter miljøbeskyttelseslovens § 87, har adgang til privat ejendom uden retskendelse, for at udføre tilsynsopgaver, hvilket må antages at omfatte foranstaltninger efter miljøbeskyttelseslovens § 69, der i princippet svarer til nærværende lovforslags § 68, stk. 1.

I overensstemmelse med god forvaltningsskik skal grundejeren så vidt det er muligt underrettes inden foranstaltningerne gennemføres.

Til § 58

I en række tilfælde kan der være behov for, at andre end miljømyndighederne gennemfører undersøgelser og oprydninger vedrørende jordforureninger. Dette kan bl.a. være tilfældet, hvis et vandværk ønsker at gennemføre en frivillig oprydning på en ejendom på et tidligere tidspunkt, end der ville følge af amtets oversigt over planlagte oprydninger.

Efter bestemmelserne i lov nr. 479 af 1. juli 1998 om ændring af vandforsyningsloven (beskyttelse af drikkevandsressourcer og vandforsyning) er der hjemmel til, at vandværket kan afholde udgifter til en sådan frivillig oprydning. Ligeledes kan andre frivillige opryddere, som f.eks. Oliebranchens Miljøpulje, DSB, Banestyrelsen og forsvarret også have behov for at kunne gå ind på fremmed grund. Med bestemmelsen i § 58, stk. 2, sikres det, at en grundejer ikke kan forhindre dette, da forslaget indeholder hjemmel til udstedelse af tålepåbud.